

Lathyrusbij kansrijk in stedelijk gebied

In deze rubriek wordt ingegaan op bijenbeheer aan de hand van één bijensoort en wat dit beheer betekent voor andere bijen en bloemenzoekende insecten.

De Lathyrusbij (*Chalicodoma ericetorum*) is een relatief grote bij van 12 tot 14 millimeter. De vrouwtjes zijn te herkennen aan de geelbruine buikschuier en een dichte borstelachtige beharing aan de onderkant van het achterlijf. Tevens hebben ze doorlopende licht bruingele, maar spoedig naar geelwit verblekende haarbanden. De mannetjes zijn moeilijker van andere soorten te onderscheiden. De hoofdvliegperiode is vanaf eind mei tot half augustus.

De bloemen waar ze op kunnen worden aangetroffen zijn vlinderbloemigen. In hoofdzaak aardaker, brede lathyrus, boslathyrus en welriekende siererwt. Verder onder meer ook op gewone rolklaver en bont kroonkruid.

In tegenstelling tot de meeste behangersbijen, waar de Lathyrusbij eerder toe werd gerekend, gebruikt de Lathyrusbij geen plantaardig materiaal om het nest te bekleden. Het vrouwtje zoekt minerale stoffen zoals zand en leem die met speeksel tot een bolvormig pakketje worden gemengd. Ze vliegt daarmee naar een bestaande holte onder of boven de grond waar het nest wordt gemaakt. De broedcel bestaat uit klei met een dun laagje hars aan de binnenkant. In elke holte wordt een aantal, meestal vier, broedcellen aangelegd. Elke cel wordt bevoorrad en voorzien van een ei. Als de cellen zijn voltooid wordt de nestingang met hetzelfde mengsel gedicht. De Lathyrusbij is daarmee geen behangersbij, maar een mortelbij.

De Lathyrusbij overwintert als een volgroeide bij. Hij foerageert in grazige tot ruige vegetaties op droge, schrale tot voedselrijke bodems: rivierdijken, zandgroeven, terreinen rondom steenfabrieken, parken, zomen langs bosranden en stedelijke beplantingen, tuinen en volkstuincomplexen.

Spectaculair is de populatie van Lathyrusbij in het Griftpark te Utrecht. Daar vliegen meer dan 100 vrouwtjes op de brede lathyrus. Dit is een uitheemse plant die op veel plekken kan worden toegepast. Bijvoorbeeld langs muren, in parken en plantsoenen. In veel gemeenten in Limburg en in de gemeenten in de buurt van de grote rivieren kunnen door ecologisch groen- en landschapsbeheer de inheemse Lathyrus soorten worden bevorderd. Dit zal niet alleen effect hebben op de Lathyrusbij, maar ook op veel andere wilde bijen. Op volkstuincomplexen kan de welriekende lathyrus een stevige bijdrage leveren om de landelijke populatie van de Lathyrusbij te versterken. De Lathyrusbij is over het algemeen veel voorkomend in het zuidelijk deel van het land. Dat de populatie ook in de noordelijk helft algemener wordt is met bovengenoemde maatregelen zeker te verwachten.

Meer informatie over wilde bijen

www.bijenhulpdesk.nl
www.denederlandsebijen.nl